NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL, 17 OKTOBER 2014, 46E KAMER

IN ZAKE VAN :

De Heer Procureur des Konings, in naam van zijn ambt, en

Het Federaal centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten van vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel, Voorheen: HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING, met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat, 138, burgerlijke partij,

vertegenwoordigd door Mr X, advocaat;

TEGEN:

B.E, geboren te (…) (Albanië) op (…),

zonder beroep, geboren in Albanië op (…), met als APFIS-nummer (…), wonende te (…), van Albanese nationaliteit, die verschijnt, ter zitting bijgestaan door Mr X en Mr X, advocaten;

Beklaagd van

in het gerechtelijk arrondissement van Brussel, en bij samenhang elders in het Rijk, namelijk in de gerechtelijke arrondissement en van Gent, Brugge, Antwerpen en Luik en, op grond van de artikelen 10ter en 12 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, in Albanië,

tussen 6 juli 1999 en 25 mei 2010,

en terwijl de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting uitmaakten van hetzelfde misdadig opzet, zonder onderbreking gedurende 5 jaar, het laatste feit gepleegd zijnde op 24 mei 2010 ;

A.

Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel de uitbuiting van de prostitutie of andere vorm van seksuele uitbuiting,

- met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of tengevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

- met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang,

- met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt;

1) tussen 12 september 2005 en 25 mei 2010,

ten nadele van S.I.;

2) tussen 12 september 2005 en 02 augustus 2007,

ten nadele van K.M.;

B.

ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie,

- met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,

- met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang,

1) tussen 15 juni 2005 en 25 mei 2010,

ten nadele van S.I. alias S.B.;

2) tussen 6 juli 1999 en 2 augustus 2007,

ten nadele van K.M.;

3) tussen 17 oktober 2003 en 29 oktober 2003,

V.C. ;

C. op welke manier ook, eens anders ontucht of prostitutie te hebben geëxploiteerd,

- met de omstandigheid dat de dader daarbij misbruik heeft gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid,

- met de omstandigheid dat de dader daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang,

1) tussen 15 juni 2005 en 25 mei 2010,

ten nadele van S.I.;

2) tussen 6 juli 1999 en 2 augustus 2007, ten nadele van K.M.;

3) tussen 17 oktober 2003 en 29 oktober 2003, V.C. ;

D.

Tussen 06 juli 1999 en 25 mei 2010,

de zaken, bedoeld in artikel 42. 3° van het Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, te weten 18.468,06 euro (als mededader; zijnde de prostitutieopbrengsten van K.M. die zij naar het buitenland overmaakte), 1.900 euro (zijnde het geld dat eerste verdachte (B.E.) naar het buitenland overmaakte) en 1850 euro (zijnde het geld dat eerste verdachte (B.E.) op zak had bij een controle in de prostitutiebuurt van Gent);

E.

Op 11 april 2009,

-mef voorbedachten rade, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan O.E., met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad;

F.

Op 23 februari 2009,

zonder een bevel van het gestelde gezag en buiten de gevallen waarin de wet de aanhouding of de gevangenhouding van bijzondere personen toelaat of voorschrijft, iemand te hebben gevangen gehouden, met name S.I.

G.

Op 23 februari 2009,

opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan S.I., met de omstandigheid dat de schuldige het misdrijf heeft gepleegd tegen zijn echtgenoot of de persoon met wie hij samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad heeft;

I. Procedure

De rechtbank nam kennis van de beschikking van de raadkamer gewezen op 7 februari 2014 waarbij beklaagde naar deze rechtbank werd verwezen. De verwijzing gebeurde conform de vordering van het

openbaar ministerie. De verzachtende omstandigheden voor de tenlastelegging A1, A2, B1, B2, C1 en C2 werden aangenomen.

Beklaagde werd op verzoek van het openbaar ministerie gedagvaard om te verschijnen op de terechtzitting van deze kamer zetelend op 21 mei 2014, datum waarop de zaak werd uitgesteld op verzoek van de raadsman van beklaagde naar 19 september 2014.

Tijdens de openbare terechtzitting van 19 september 2014 heeft de rechtbank gehoord:

- Het Federaal centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten van vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel, burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Mr X, advocaat;

- X, substituut procureur des Konings,

- B.E., alsook zijn advocaten, Mr X en X in hun middelen

B.E. heeft de gelegenheid gekregen om als laatste het woord te nemen.

Gezien de nota en stukken neergelegd ter zitting;

II. Feiten

1.

Op 23 februari 2009 wordt de politie opgeroepen voor een interventie in het appartement waar S.I. woont. Ze verklaart er te zijn opgesloten door haar echtgenoot H.J. en dat hij haar geslagen heeft en verwondingen heeft toegebracht. Zij heeft hem leren kennen in Albanië en is zelf naar Brussel overgevlogen. Zij zou voor hem werken in een prostitutiebar in Gent. Ze zou al haar geld moeten afgeven aan haar echtgenoot.

2.

De verbalisanten maken vaststellingen omtrent de verwondingen van S.I. (er is onder andere sprake van brandwonden).

S.I. wordt overgebracht naar PAG-ASA maar verkiest niet om in het beschermingsstatuut te stappen.

3.

Op 24 februari 2009 wordt H.J. verhoord door de politie. Hij verklaart dat het een schijnhuwelijk betreft tussen hem en S.I. Hij heeft een zekere "B.E." leren kennen die de vaste vriend zou zijn van S.I.. Deze laatste heeft hem een schijnhuwelijk voorgesteld om S.I. van Albanië naar België te laten komen. Hij stelt verder dat hij niets te maken heeft met de slagen en verwondingen; hij vermoedt dat zij dit uit schrik voor "B.E." in zijn schoenen schuift. Het schijnhuwelijk tussen hem en S.I. vond in 2008 in Albanië plaats en het is in dat jaar dat S.I. officieel naar België kwam in het kader van de gezinshereniging.

Ze hebben zich in een appartement gevestigd in Schaarbeek waarvoor "B.E." gezorgd heeft en de onkosten betaalde. Vanaf augustus 2008 zou "B.E." er zijn komen wonen en zou H.J. in november 2008 het appartement verlaten hebben. Hij zou enkel nog contacten hebben met "B.E." voor het in orde brengen van de verblijfsdocumenten van S.I. Vervolgens is H.J. in Halle gaan wonen met zijn vriendin die hij ondertussen had leren kennen.

4.

In haar verhoor van 27 februari 2009 erkent S.I. uiteindelijk dat H.J. onschuldig is en dat hij niet haar pooier is. Zij heeft schrik om verdere verklaringen af te leggen omwille van haar kind en haar familie.

5.

De verdere vaststellingen omtrent de prostitutie van S.I. vonden plaats vanaf 10 december 2008 (controle in Oostendse bar) en vervolgens in Gent vanaf 13 januari 2009.

Op 16 juni 2005 wordt S.I., voor het eerst al gecontroleerd als prostituee in de Aarschotstraat.

S.I. werd gecontroleerd in een Gentse prostitutiebar op 24 februari 2009, 20 maart 2009, 26 april 2009, 2 en 4 september 2009.

6.

Vanaf begin 2002 tot augustus 2003 is V.C. actief als prostituee in het schipperskwartier van - Antwerpen. Zij blijkt getrouwd te zijn met beklaagde op 13 mei 2002 te (…) (Albanië).

Vanaf 2005 wordt K.M. enkele malen bij controles aangetroffen als prostituee (in 1999, 2002, 2005 en 2007).

8.

Er werden geldtransfers vastgesteld, uitgevoerd door K.M. via Western Union en Goffin Change N.V In totaal heeft deze dame in de periode van oktober 1999 tot december 1999 in totaal 18.468,06 EUR verstuurd naar Albanië. Zij zou onder andere naar de ouders van beklaagde in Albanië twee maal in 1999 geld hebben verstuurd: een bedrag van 284.370 Bef. en een bedrag van 128.000 Bef (omgezet respectievelijk 7.051,07 EUR en 3.173,81 EUR).

9.

Beklaagde zelf heeft in een periode van juni 2003 tot en met februari 2005 in totaal een bedrag van 1.900 EUR verstuurd naar Albanië via GOFFIN CHANGE NV.

10.

Op 23 oktober 2003 wordt beklaagde gecontroleerd in de prostitutiebuurt in Gent. Hij had een bedrag op zak van 1.850 EUR.

11.

Op 11 april 2009 legt O.E. klacht neer tegen een zekere B.E. wegens slagen en verwondingen. Hij blijkt de vriend te zijn van S.I. en hij beweert dat hij in elkaar geslagen is door drie mannen waarvan hij één herkent als zijnde haar Albanese ex-vriend B.E..

12.

In zijn verschillende verhoren ontkent beklaagde iets te maken te hebben met de prostitutie van vernoemde vrouwen.

Hij stelt K.M. persoonlijk niet te kennen en stelt eveneens eerst S.I. niet te kennen, vervolgens erkent hij dat zij een relatie hebben gehad. Hij wist niet dat zijn echtgenote in de prostitutie werkte. Hij ontkent eveneens de slagen.

III. Beoordeling

1. Over de strafvervolging

1.1.

Beklaagde wordt vervolgd omdat hij de prostitutie van drie vrouwen zou georganiseerd en geëxploiteerd hebben in een context van mensenhandel. De drie slachtoffers zouden de volgende zijn: K.M., V.C. en S.I. Er wordt hem ook opsluiting en het toebrengen van slagen en verwondingen op S.I verweten, eveneens het toebrengen van slagen en verwondingen op O.E.

Tenslotte wordt hij vervolgd om verschillende bedragen te hebben witgewassen.

1.2.

Beklaagde betwist alle tenlasteleggingen behalve de tenlastelegging C1 (S.I.) en dit voor een kortere periode (namelijk vanaf 2006). Hij vraagt dan ook de vrijspraak voor alle andere tenlasteleggingen en voor tenlasteleggingen C2 en C3 (K.M. en V.C.).

Hij meent dat de verklaringen van H.J. niet te vertrouwen zijn, nu deze een drugsverslaafde zou zijn.

Hij beweert dat het onderzoek op de grensovergangen met Albanië aantonen dat de verklaring van H.J. omtrent zijn verblijf in Albanië niet klopt en dat hij niet aanwezig was in België op het ogenblik van bepaalde inbreuken zoals de slagen. Verder stelt hij eveneens dat de drie vrouwen nooit klacht hebben ingediend. K.M. en V.C. werden zelfs niet verhoord.

Tenslotte is hij de mening toegedaan dat het telefonie-onderzoek helemaal geen link bewijst naar hemzelf.

1.3.

Betreffende K.M. en V.C.

Vooreerst stelt de rechtbank vast dat het strafdossier inderdaad geen verhoren, nog andere bewijselementen bevat betreffende de exploitatie van prostitutie van K.M. en V.C. Het enkele feit dat V.C zijn echtgenote is en in de prostitutie werkt, volstaat niet om te voldoen aan de constitutieve elementen van het misdrijf van exploitatie van andermans prostitutie. Het gewoon samenwonen met een prostituee, waardoor, zoals in elke vorm van samenleving, een normaal financieel voordeel uit het beroepsinkomen van de partner verworven wordt, is op zich niet strafbaar.

De overdracht van geldsommen door K.M. aan de ouders van beklaagde volstaat evenmin om met zekerheid te besluiten dat er exploitatie van prostitutie voorligt.

De rechtbank is van oordeel dat er onvoldoende elementen in het strafdossier aanwezig zijn om aan te nemen dat beklaagde de prostitutie van K.M. en V.C. heeft geëxploiteerd.

Het dossier bevat ook geen elementen om aan te nemen dat beide vrouwen door beklaagde werden aangeworven met oog op prostitutie.

Ook het misdrijf van mensenhandel ten nadele van K.M. wordt niet aannemelijk gemaakt.

Beklaagde dient dan ook vrijgesproken te worden voor tenlastelegging A.2, B.2, B.3, C.2 en C.3.

1.4.

Betreffende S.I.

De rechtbank is evenwel van mening dat er wel voldoende elementen zijn in het strafdossier om de tenlasteleggingen betreffende S.I. bewezen te verklaren.

1.4.1.

S.I. heeft gedetailleerde verklaringen afgelegd, zonder weliswaar beklaagde uitdrukkelijk te vernoemen in haar verhoor. Dit is echter gebruikelijk in een context van mensenhandel en is geen reden om geen rekening te houden met de verschillende feitelijke gegevens van haar verhoor nu deze door andere elementen in het strafdossier worden bevestigd.

1.4.2.

Haar verklaring wordt bevestigd door de verklaringen van H.J. Deze zijn bijzonder duidelijk en omstandig. Hij legt uit hoe een schijnhuwelijk werd georganiseerd door een zekere "B.E." in Albanië tussen hem en S.I., dat S.I. en beklaagde als koppel leefden in het appartement in Schaarbeek. Zelf zou hij het appartement verlaten hebben in december 2008. Dit wordt bevestigd door zijn vriendin, V.I. die verklaart dat hij sinds deze datum bij haar woonde in Halle.

1.4.3.

In een herverhoor heeft S.I. verklaard dat ze beklaagde heeft ontmoet in Italië in 2006 of 2007 en dat ze toen een relatie hebben gehad gedurende vier jaar. Zij voegde er aan toe dat ze ook in België samen geweest zijn.

Dit wordt in een later herverhoor bevestigd door beklaagde, (pv. 062195/11 dd. 8/12/2011).

1.4.4.

De bewering van beklaagde als zouden H.J. en S.I. leugenachtige verklaringen afleggen houdt des te meer geen stand nu uit de verschillende verhoren van beklaagde bij de politie blijkt dat hij geen standvastige verklaringen aflegt omtrent H.J. en S.I. Eerst verklaart hij deze personen niet te kennen (zie o.a. verhoor beklaagde van 26 oktober 2010) om vervolgens te verklaren deze personen wel te kennen (verhoor van 8 december 2011 - pv 062195/11) Hij verklaart uiteindelijk dat hij S.I heeft leren kennen in Italië in 2007 en dat ze een relatie hebben gehad.

1.4.5.

De verklaringen van H.J. worden bovendien ook bevestigd door het aantreffen van een factuur van de mutualiteit op naam van beklaagde in het appartement te Schaarbeek officieel bewoond door de 'echtgenoten' H.J.-S.I. (zie karton II, ok 16; huiszoeking uitgevoerd op 27 februari 2009).

1.4.6.

Er werd een telefonieonderzoek (zoller) gevoerd van 1 december 2008 tot en met 25 februari 2009 op het telefoonnummer (…) dat wordt geïdentificeerd als zijnde een nummer gebruikt door S.I. De geactiveerde antennes gedurende de onderzochte periode betroffen voornamelijk twee antennes in Oostende die dekking geven op een straat waar S.I. werkzaam was in een bar gedurende die periode en twee antennes in Schaarbeek, hetgeen haar woonplaats was.

De meeste van de gsm-nummers konden niet met zekerheid gelinkt worden aan beklaagde.

Twee nummers daarentegen kunnen wel duidelijk aan beklaagde gelinkt worden :

- (…) (68 contacten voornamelijk tijdens nacht): dit nummer wordt op de simkaart van HABILS Jean gelezen volgens zijn zeggen wordt dit nummer gebruikt door "B.E." onder de naam Abcd

- (…) (44 contacten op alle uren dag en nacht): dit nummer wordt aangetroffen bij onderzoek van het Samsung gsm-toestel (met dual sim systeem) aangetroffen op beklaagde (karton II - ok 15).

De oproepnummers die in contact staan met het nummer van S.I. wijzen gelet op de veelvuldigheid van de oproepen duidelijk op iemand die het doen en laten van S.I. wenst te kennen.

Beide nummers, gelinkt aan beklaagde maken aannemelijk dat beklaagde controle uitoefende op de prostitutie van S.I.

1.4.7.

Op 4 maart 2009 wordt H.J. herverhoord : hij herkent in een fotoreeks van negen foto's zonder twijfel beklaagde die hij aanwijst als "B.E."

1.4.8.

Het feit dat S.I. een Albanese pooier heeft wordt eveneens bevestigd door O.E. die in Gent klacht neerlegde voor slagen en verwondingen, en de broer van deze laatste. O.E. verklaart dat hij slagen heeft gekregen van de Albanese ex-vriend van zijn toenmalige vriendin S.I. die hij eveneens als "B.E." aanwijst en die in Brussel zou wonen en met een BMW X5 zou rondrijden. Hij zou eveneens dreigtelefoons ontvangen van deze persoon. De broer van het slachtoffer voegt er aan toe dat deze "B.E." de pooier was van S.I.. O.E. herkent bij voorlegging van een tweede fotoreeks samengesteld uit 12 foto's, beklaagde als zijnde degene die hem slagen toebracht.

1.4.9.

Beklaagde maakt niet aannemelijk dat hij niet in België was op het ogenblik van de strafbare feiten. Het verweer van beklaagde omtrent de vaststellingen inzake de grensovergangen met Albanië is niet geloofwaardig.

1.4.10.

Beklaagde wordt vervolgd wegens mensenhandel in de zin van artikel 433 quinquies §1-1° van het strafwetboek (tenlastelegging A). Beklaagde wordt eveneens vervolgd voor het aanwerven van het slachtoffer met het oog op het plegen van de prostitutie in de zin van art. 380§1,1° van het strafwetboek (tenlastelegging B). Tenslotte wordt beklaagde vervolgd voor de resterende vormen van exploitatie van prostitutie die niet omschreven zijn onder artikel 380§1, 1° tot en met 3° Strafwetboek (tenlastelegging C).

1.4.11.

Artikel 433 quinquies §1-1° beoogt niet noodzakelijk de persoon die andermans ontucht of prostitutie exploiteert, maar wel de mensenhandelaar die de exploitatie van de ontucht of prostitutie van zijn slachtoffers door anderen mogelijk maakt. Deze "anderen" kunnen wel als mededader of medeplichtigen van mensenhandel worden beschouwd indien ze bij de organisatie betrokken zijn. Dit blijkt uit de bewoordingen van de wet maar ook uit de memorie van toelichting.

1.4.12.

De rechtbank is overtuigd van het feit dat beklaagde S.I. als prostituee heeft aangeworven en haar prostitutie in België heeft bewerkstelligd door onder andere de organisatie van een schijnhuwelijk, die de listige kunstgrepen uitmaken van de tenlasteleggingen.

Hij organiseerde een schijnhuwelijk tussen het slachtoffer en een Belgische onderdaan waardoor het slachtoffer nog eens verkeerde in een precaire administratieve toestand nu haar legaal verblijf volledig afhankelijk werd gemaakt van het "slagen" van het door beklaagde georganiseerde schijnhuwelijk.

Het staat eveneens vast dat hij, alvorens het schijnhuwelijk werd afgesloten, hij eveneens misbruik heeft gemaakt van haar precaire situatie; nu het meisje voor haar schijnhuwelijk illegaal in het land heeft verbleven.

1.4.13.

Het staat vast gezien de duidelijke getuigenverklaringen, het telefonieonderzoek en de resultaten van de huiszoeking die de verklaring van S.I. bevestigen, dat S.I. op beklaagde doelt en dat beklaagde de prostitutie van S.I. exploiteerde.

Het misbruik van de kwetsbare positie van het slachtoffer en het gebruik van listige kunstgrepen - de rechtbank verwijst opnieuw naar het georganiseerde schijnhuwelijk - en de bedreigingen - door middel van voortdurende controle via de GSM van het slachtoffer - worden ook aannemelijk gemaakt. Ook deze andere vorm van exploitatie van ontucht is bewezen.

1.4.14.

Er zijn echter geen elementen om aan te nemen dat beklaagde een gewoonte heeft gemaakt van deze activiteit.

De verzwarende omstandigheid van tenlastelegging A dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt is niet bewezen.

1.4.15.

Betreffende de strafbare periode maakt beklaagde niet aannemelijk dat de strafbare periode een aanvang nam pas in 2006.

De aanvang van de strafbare periode, namelijk 12 september 2005 wordt voldoende aannemelijk gemaakt nu deze datum overeenkomt met de dag waarop S.I. voor het eerst als prostituee werd gecontroleerd door de politie in een Belgische bar.

1.4.16.

De tenlasteleggingen A.1, gediskwalificeerd zonder de verzwarende omstandigheid van gewoonte, B1. en C1. zijn bewezen.

1.4.17.

Er zijn niet voldoende elementen, naast de feitelijke vaststellingen van de verbalisanten, het medisch attest en de foto's, die aannemelijk maken dat S.I. geslagen en opgesloten werd in het appartement door beklaagde. Beklaagde dient dan ook vrijgesproken te worden voor de tenlasteleggingen F en G.

1.5.

Betreffende O.E.

De slagen en verwondingen zijn bewezen aan de hand van een medisch attest gevoegd aan het dossier en de fotoherkenning (zie supra).

Deze tenlastelegging (E) is bewezen. Beklaagde heeft O.E. verwondingen toegebracht die bewezen worden door zijn verklaring, de fotoherkenning en het medisch attest.

1.6.

Betreffende het witwasmisdrijf

Beklaagde wordt vervolgd voor het witwassen van drie geldsommen : 18.468,06 EUR, 1.900 EUR en 1.850 EUR.

Het bedrag van 18.468,06 EUR komt overeen met het geld dat K.M. gestort heeft naar het buitenland in 1999.Beklaagde werd vrijgesproken voor de tenlasteleggingen betreffende K.M. Er zijn geen voldoende elementen aanwezig in het strafdossier om eenheid van opzet aan te nemen voor de witwas van het bedrag van 18.468,06 EUR, zodat voor deze feiten de verjaring is opgetreden.

Betreffende het bedrag van 1.900 EUR en 1.850 EUR, kan beklaagde geen uitleg verschaffen over de afkomst van het geld dat hij heeft overgeschreven naar het buitenland en het geld op hem gevonden in de prostitutiebuurt.

Het is bewezen dat dit geld afkomstig is van een misdrijf, namelijk de prostitutieopbrengsten van S.I. waarvan vast staat dat hij haar prostitutie heeft geëxploiteerd.

De tenlastelegging D (enkel betreffende 1.900 EUR en 1.850 EUR) is bewezen. Beklaagde heeft vermogensvoordelen die rechtstreeks uit misdrijven zijn verkregen overgedragen om de illegale herkomst ervan te verbergen.

2. Over de bestraffing

2.1.

Het openbaar ministerie vordert een gevangenisstraf van vijf jaar.

Beklaagde vraagt in ondergeschikte orde dat de gevangenisstraf wordt uitgesproken met uitstel voor het gedeelte dat de voorlopige hechtenis overschrijdt.

2.2.

De bewezen inbreuken zijn bijzonder laakbaar. Beklaagde moet respect hebben voor de lichamelijke integriteit van vrouwen. De ontucht van iemand anders exploiteren om er persoonlijke vermogens uit te halen is bijzonder laakbaar.

2.3

De redelijke termijn

Uit het strafdossier blijkt dat dit strafonderzoek onredelijk lang heeft aangesleept. De laatste weerhouden feiten dateren van mei 2010.

Teneinde de startdatum van de redelijke termijn te appreciëren dient er niet gekeken te worden naar het begin van de periode in de welke strafbare feiten gepleegd werden doch wel vanaf wanneer beklaagde werd verontrust door het strafonderzoek. Dit is pas gebeurd in 2010 naar aanleiding van zijn verhoor. Nadien heeft het dossier echter een abnormaal lang verloop gekend zonder verantwoorde redenen.

De onderzoeksrechter heeft zijn dossier voor het eerst meegedeeld op 16 december 2011 (inzake B.E.). Er werden tal van bijkomende vorderingen ingesteld door het Openbaar Ministerie onder andere op 23 maart 2012. De onderzoeksrechter heeft zijn dossier opnieuw meegedeeld op 6 juni 2012.

De eindvordering werd pas opgesteld op 27 oktober 2013. Het dossier heeft dus meer dan één jaar en vier maanden stil gelegen. Weliswaar heeft beklaagde in die periode, namelijk op 28 september 2012, een verzoekschrift van inzage in het dossier neergelegd, doch dit is niet van aard om deze lange periode te rechtvaardigen.

De beschikking van verwijzing dateert van 7 februari 2014, hetzij nog eens meer dan drie maanden later.

De redelijke termijn werd overschreden zonder dat dit echter gevolgen heeft voor de bewijslast. Ook de rechten van verdediging werden hierdoor niet geschonden. De rechtbank zal wel rekening houden met de overschrijden van de redelijke termijn bij het bepalen van de strafmaat.

2.4.

Alle bewezen tenlasteleggingen vermengen zich tot een enkel feit zodat een enkele straf, meer bepaald de zwaarste moet worden opgelegd.

2.5.

Het opleggen van een effectieve bestraffing is aangewezen mede gezien de context waarin de feiten werden gepleegd, de persoonlijkheid van beklaagde en de afwezigheid van schuldinzicht. Een sterk signaal dient gegeven te worden.

De tenuitvoerlegging van een gedeelte van die bestraffing kan worden uitgesteld zoals hierna bepaald. Beklaagde verkeert hiervoor in de voorwaarden.

De hierna bepaalde gevangenisstraf, met inachtname van de overschrijding van de redelijke termijn, is een aangepaste bestraffing.

2.6.

Gezien de zwaarste straf moet er ook een geldboete worden opgelegd. Rekening houdend met de correctionalisatie is de hierna bepaalde geldboete aangepast. Deze wordt verhoogd met de op het ogenblik van de feiten toepasselijke opdeciemen.

2.7

Tenslotte vordert het openbaar ministerie overeenkomstig de artikelen 42,3° en 43bis Strafwetboek, de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen die het begroot op 1.020.000 EUR.

Het staat vast dat beklaagde vermogensvoordelen uit de bewezen inbreuken A, B en C1 heeft verworven. Dit vermogensvoordeel werd niet in zijn vermogen teruggevonden en moet worden geraamd. De rechter vermindert, zo nodig, het bedrag van de in artikel 42, 3° Strafwetboek bedoelde vermogensvoordelen of van de in het tweede lid bedoelde geldwaarde om de veroordeelde geen onredelijk zware straf op te leggen.

Het zou maatschappelijk onverantwoord zijn om de vermogensvoordelen die beklaagde uit de exploitatie van de prostitutie heeft gehaald zijn handen te laten. De vermogensvoordelen werden niet in zijn vermogen teruggevonden zodat zij moeten worden geraamd bij equivalent. De rechtbank is van oordeel dat deze vermogensvoordelen gezien de duur van de exploitatie en de aanwijzingen die er zijn over de gelden die dat heeft gegenereerd, minstens 60.000,00 EUR bedraagt. Het bedrag aan vermogensvoordeel dat dient te worden verbeurdverklaard wordt dan ook bepaald op 60.000,00 EUR.

2.8.

Overeenkomstig art. 42.1. Strafwetboek dient de bijzondere verbeurdverklaring toegepast te worden op de zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf. Dit is het geval voor de tenlastelegging D, het witwasmisdrijf.

Het voorwerp van dit misdrijf, namelijk 1.900 EUR en 1.850 EUR dient dan ook verbeurd te worden verklaard.

2.9.

Ingevolge artikel 433novies Strafwetboek dient de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 Strafwetboek uitgesproken te worden.

2.10

De inbeslaggenomen zaken, namelijk het keukenmes (neergelegd ter griffie onder nummer 6540/09) en de gsm-toestellen (neergelegd onder nummer 35086/11) dienen teruggegeven te worden aan de eigenaar, zijnde H.J..

IV. Op burgerlijk gebied

De rechtbank neemt akte van de naamsverandering van de burgerlijke partij.

De vordering van Het Federaal centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten van vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel is ontvankelijk en gegrond. Een symbolische schadevergoeding van één EUR wordt toegekend.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

bij toepassing van de wettelijke bepalingen met name de artikelen :

- 11, 12, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken ;

- 1 en 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden; -128, 130, 154, 162, 182, 185, 190, 191, 194, 195, 226 en 227 van het Wetboek van Strafvordering ;

- 4, 10ter en 12 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;

- 2, 7, 25, 31, 38, 40, 42, 43, 43bis, 65,lid1, 79, 80, 83, 85, 380 §1, 1 - §1, 4 en §3, 382, 392, 398, 399, 41 Oal.2, 434, 433quinquies §1,1, 433septies 2, 3 en 6 en 433novies, 505 al. 1, 3 en al 6 Strafwetboek

- 28, 29 en 41 van de wet van 1 augustus 1985 en het K.B. van 18 december 1986 zoals gewijzigd ;

- 91 lid 2, 148 van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement over de gerechtskosten in strafzaken zoals laatst gewijzigd

- 1 en 3 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdeciemen op de geldboetes zoals gewijzigd

- 1.8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

Rechtsprekend op tegenspraak van B.E.

Op strafrechtelijk gebied

Stelt de verjaring vast voor de tenlastelegging D (enkel voor wat betreft de som van 18.468,06 EUR).

Na de tenlastelegging A te hebben geherkwalificeerd als:

"*het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel de uitbuiting van de prostitutie of andere vorm van seksuele uitbuiting,*

- *met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of tengevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,*

- *met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang,"*

Spreekt B.E. voor de tenlasteleggingen A.2 (zoals geherkwalificeerd). B.2, B.3, C.2 en C.3, F en G **VRIJ.**

Verklaart de tenlastelegging A.1 (zoals geherkwalificeerd), B.1, C.1, D (enkel voor wat betreft de som van 1.900 EUR en 1.850 EUR) en E, bewezen.

Veroordeelt B.E. voor de bewezen tenlasteleggingen vermengd tot

- een hoofdgevangenisstraf van VIER JAAR

zegt dat de tenuitvoerlegging van de bestraffing wordt uitgesteld gedurende VIJF jaar voor het gedeelte dat 1 jaar overschrijdt.

- een geldboete van 500 EUR meer 45 opdeciemen en gebracht op 2.750 EUR of een vervangende gevangenisstraf van DRIE MAANDEN

Ontzet B.E. uit de rechten vermeld onder artikel 31 lid 1 Strafwetboek gedurende een termijn van VIJF jaar.

Veroordeelt B.E. om het volgende te betalen:

- een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdeciemen tot 150,00 EUR, als bijdrage aan het bijzonder Fonds tot hulp aan slachtoffers,

- een vaste vergoeding van 51,20 EUR,

- de gerechtskosten begroot op 9969,68 EUR.

Verklaart verbeurd als vermogensvoordeel voortvloeiend uit de tenlasteleggingen A1, B1 en C1 het bedrag van 60.000,00 EUR

Verklaart verbeurd het voorwerp voortvloeiend uit de tenlastelegging D, namelijk , 1.900 EUR en 1.850 EUR.

Beveelt de teruggave van de inbeslaggenomen zaken, namelijk het keukenmes (neergelegd ter griffie onder nummer 6540/09) en de gsm-toestellen (neergelegd onder nummer 35086/11).

Op burgerlijk gebied

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij Het Federaal centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten van vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel ontvankelijk en gegrond.

Veroordeeld B.E. tot betaling aan Het Federaal centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten van vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel van één EUR ten definitieve titel en een rechtsplegingsvergoeding van 165 EUR.

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan in toepassing van artikel 4.V.T. Sv.

Dit vonnis werd gewezen door: Mevr. X, voorzitter, rechter Mevr. X, rechter Mevr. X, rechter die aan alle zittingen en aan het beraad hebben deelgenomen.

Dit vonnis werd uitgesproken op de openbare zitting van de 46e kamer op 17 oktober 2014 door Mevr. X, voorzitter, bijgestaan door Mevr. X, griffier, waar verder aanwezig waren:

Mevr. X, substituut-procureur des Konings Brussel

Goedgekeurd de doorhaling van / woorden en / lijnen